

Леся ХОМИЧ

**БРУНО ШУЛЬЦ У ПУБЛІЧНОМУ ПРОСТОРІ
МІЖВОЄННОЇ ГАЛИЧИНИ: ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ
МИТЦЯ І ПИСЬМЕННИКА**

У статті проаналізовано процес формування іміджу митця та письменника Бруно Шульца у публічному просторі міжвоєнної Галичини. Зроблено огляд перших виступів Б. Шульца перед галицькою публікою як художника та літератора. Проаналізовано відгуки в міжвоєнній дрогобицькій пресі та рецензії критиків на його творчий доробок.

Ключові слова: експозиція, рецензія, публічність, імідж.

Постановка проблеми. Сучасне шульцознавство вирізняється значними кількісними характеристиками та тематичним розмаїттям. Отже, становлення Бруно Шульца як художника та письменника простежується чи не у кожній праці. Проте окремо формуванню іміджу мистця не присвячено жодної розвідки. Отже, назріла необхідність дослідження цієї проблеми для подальшого відтворення цілісної картини життя та творчості видатного Дрогобичанина.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зберігає наукову актуальність ґрунтовна праця Є. Фіцовського [3]. Процес входження Бруно Шульца до галицького публічного простору розглянуто в монографії Єжи Яжембського [16]. Дослідник аналізує перші публічні виставки художника, його входження до польських літературних кіл та формування іміджу письменника. Р. Мних пише про визначальну роль Дебори Фогель у житті та творчій долі Шульца, становленні його як письменника зокрема [2]. Спеціально перших публічних виступів Шульца торкався Г. Юзефчук,

який стверджує, що, незважаючи на інші поширені думки, художня творчість Шульца була відомою і шанованою [17]. Формування іміджу Шульца як митця та письменника можна простежити також із праць мемуарного характеру. Зокрема, спогади учнів Шульца зібрав відомий шульцознавець В. Будзінський [9]. У більшості із них переважають свідчення про незрозумілість і непопулярність Шульца в його оточенні. Інколи галицька, зокрема дрогобицька, публіка піддавали його творчість гострій і дошкульній критиці.

Метою статті є дослідження процесу формування іміджу митця та письменника Бруно Шульца у публічному просторі міжвоєнної Галичини.

Першим відкриттям Шульца як учня дрогобицької гімназії ім. Франца Йосифа в дрогобицькому публічному просторі можна вважати видання поштової листівки з фотографією його скульптурної роботи та підписом: “Робота Бруно Шульца, учня шостого класу Гімназії в Дрогобичі”. Поштівка найімовірніше була приурочена до 50-ліття гімназії та була видана за сприяння батька молодого мистця, проте невідомо чи на його кошт [9, 229]. Творчий потенціал молодого Шульца розвивається зі вступом 1918 р. до групи “Kalleia” (“Красні речі”), у колі якої створюються автопортрети та перші портрети приятелів [3, 482]. До слова, група стала джерелом витоку єврейської інтелігенції. До її складу входили такі майбутні видатні постаті, як Марія Темпеле, Отокар Явровер та ін.

Однозначно, першими кроками до публічності були не літературні досягнення Шульца, а представлення його особи невеликій публіці як мистця-графіка творів мазохістського змісту, скомпонованих у цикл під назвою “Ідолопоклонна Книга” приблизно 1920 р. Провокаційна тема “Книги” змушувала Шульца шукати прихильників у Львові та дальших містах. Уже в березні 1922 р. у Варшаві в Товаристві захоочення красних мистецтв відбулася перша виставка графіки Шульца [3, 246]. Наступна відбулась у червні 1922 р. під час “Весняного Салону” у Львові, учасниками якого було шістьдесят художників. Було експоновано роботи таких видатних митців, як Ксаверій Дуніковський, Леопольд Готліб, Еміль Крха, Фридерик Пауч, Леон Вичулковський, Станіслав Виспянський. На виставці експоновано два десятки праць

Б. Шульца, з них десять із циклу “Долопоклонна книга”. Більшість малюнків і графіки походила з приватних колекцій [17, 687]. Відгуком львівських мистецьких заходів була публікація А. Бененстока у львівському журналі “Chwila” [5, 4], декілька років пізніше там же була опублікована рецензія-огляд А. Лаутербаха, присвячена графіці Шульца [22, 3]. До слова, А. Лаутербах пізніше клопотав і про співпрацю Бруно з сатиричним тижневиком “Chochol”, організатором якого він був [1, 233]. Проте жодної роботи Шульца у цьому часописі не було опубліковано.

Звичайно, відгукам критиків передували виставки робіт Шульца у Вільні, Львові, Кракові та перша персональна виставка графічних робіт у Трускавці. Вона відбулася влітку 1928 р. в одному з санаторіїв і викликала різноманітні оцінки у пересічних відвідувачів. Після відвідин експозиції Шульца професором Львівської Політехніки Максиміліаном Туле роботи було названо “огидною порнографією”, а самій виставці загрозувало закриття [3, 53]. Перший невдалий дебют Б. Шульца врятував Раймунд Ярош, що було зумовлене, як вважають деякі науковці, особистими та діловими зв'язками Яроша з Ізидором Шульцом [23, 101]. Наступній трускавецькій виставці 1930 р. передую оголошення на сторінках “Głos Drohobycko-Borysławsko-Samborsko-Stryjski” під назвою “Незвикла імпреза артистична в Трускавці”: “Як довідуємось найближчими днями буде розпочата виставка малюнків і графік БРУНО ШУЛЬЦА в залі Оздоровчого клубу в Трускавці. Спільна виставка, що недавно відбулась у Весняному Салоні у Львові показала талант цього видатного графіка, про що свідчать з ентузіазмом подані відгуки всієї без винятку львівської преси. Доказом успіху є те, що Львівська галерея придбала для своєї колекції два малюнки цього мистця...” [25, 5]. У середині серпня 1930 р. і справді відбулася виставка графіки Б. Шульца, яка, судячи з відгуків місцевої преси, була дуже успішною, позаяк “високий рівень образів і графіки цього естета привернув увагу одного із відомих критиків, який зачислив Шульца до одного з найвитонченіших (тонких) графіків сучасної Польщі” [20, 6].

Попри старання Шульца донести широкому загалові свої графічні роботи, лише “Цинамонові крамниці” принесли йому світову славу. Велике значення для його становлення як письмен-

ника мало налагодження зв'язків із представниками літературних та мистецьких кіл. Зокрема, з листування з молодим студентом польської філології Ягеллонського університету Владиславом Ріфом почалася літературна творчість Шульца. 1925 р. Шульц знайомиться з С. Віткевичем, а 1930 р., відвідуючи Віткаци в Закопаному, налагоджує контакти з Деборєю Фогель, в якій знайшов інтелектуально близьку йому особистість. Саме завдяки клопотанням Д. Фогель, за посередництвом Магдалени Грос було встановлено зв'язки з Соф'єю Налковською. Як відомо, ця зустріч була визначальною для втілення творчих планів Шульца.

Не варто відкидати ролі родинного чинника в публічності Шульца. Смерть брата Ізидора Шульца неабияк вплинула на життя Шульців, а Бруно зокрема. Невідомо, наскільки швидше і грандіозніше розвинувся б творчий потенціал Бруно, якби йому не довелося, на зміну братові, стати єдиним годувальником родини. Педагогічна праця, якою він заробляв на прожиття, змушувала залишати творчі пориви другорядними.

Ознакою входження дрогобицького вчителя та митця до літературних кіл є хвиля рецензій у пресі, серед яких переважають доброзичливі відгуки та критично-літературні рефлексії. Одним із перших таких відгуків була рецензія Т. Брези, що висловлювала захоплення автором “Цинамонових крамниць”. Бреза звертає увагу на мову Шульца, що “справляє враження надзвичайно багатой простоти” та заслуговує окремої розвідки [7, 350]. Слід відзначити, що у 2013 р. була віднайдена ще одна невідома досі рецензія на шульцівську прозу під назвою “Дивний поет. За прилавком цинамонових крамниць Бруно Шульца”, підписана ініціалами Sz. G. Рецензент відзначає спорідненість автора “Цинамонових крамниць” з Ф. Кафкою, проте вказує і на те, що “Шульц є для польської літератури є явищем самодостатнім і від минулого незалежним. Сильна, нова індивідуальність письменницька, на яку критики повинні звернути увагу. Вражає новизна і не банальність тематики, що ніколи раніше в літературі не використовувалася. Усе дивне і фантастичне... Свідчить це, без сумніву, про багату і оригінальну уяву письменника” [34, 3]. Одночасно з'являються амбіційніші синтетичні статті, що інколи знаходять відгук у повосенних роботах. З числа тодішніх критично-літературних статей вирізняється робота Леона Півінського,

розміщена в періодиці “Rocznik Literacki” [28, 106 – 107], а згодом і в журналі “Wiadomości Literackie” [27, 3]. Автор пише про “Цинамонові крамниці” як про дуже оригінальну і правдиво фантастичну симфонію дитинства. Твір загалом, за аналізом Півінського, виходить за межі будь-яких класифікацій, дуже багатосторонній і багатозначний. Погляди Л. Півінського були розвинені іншими рецензентами. Його напрацювання можна вважати підґрунтям популярності Шульца в літературних колах.

Сном повним фантастики називає “Цинамонові крамниці” критик видання “Tygodnik Ilustrowany” Я. Яновський. У своїй публікації він пише про незвичність твору Шульца, відсутність психоаналітичних з’ясувань та захоплюючої інтриги у тексті. На думку критика, Шульц переносить дитячі спогади з малого містечка у вимір фантастики, світ дивної казки, що анітрохи немає якоїсь звичайної алегорії чи відповідних життєвих ситуацій. Фантастичність тут не тільки в стилістичних фігурах, але і в самому перебігу подій [15, 385].

Серед інших авторів можна виокремити З. Несьоловську-Ротертову [24], Т. Холендера [14], Е. Красовську [18], які акцентують увагу на особливості стилю і мови творів Шульца, А. Гжимала-Седлецького [13] та ін. На думку останнього, Шульц володіє настільки гострими і тонкими відчуттями, що нагадує телепата, який здатний сягнути до нових вимірів дійсності. Прикладом критично-літературного відгуку в такому ж дусі може слугувати виступ Віктора Годзішевського на сторінках “Poradnik Językowy” в 1935 р. зі статтею в іронічному дусі. “Автор, заповнений аверсією до нормальної мови”, – пише Годзішевський [13, 4].

Не лише між літературними критиками були розбіжності в оцінці творчості Шульца. Виявом захоплення особою Шульца з боку преси є звернення редакції місцевої газети “Głos Drohobysko-Borysławski” до читачів. Зокрема, 24 грудня 1933 р. редактор тижневика М. Танненбаум на першій сторінці видання повідомляє своїх читачів про те, що вдалося “залучити до сталої співпраці з редакцією газети пана професора Б. Шульца, відомого на сьогодні літератора, автора повісті “Цинамонові крамниці”, яка викликала щире захоплення у колах літературних критиків” [26, 1]. Крім того, на останній сторінці номера міститься ще одна згадка

про Б. Шульца. У рубриці під назвою “Наш співвітчизник в числі провідних польських письменників” редакція з гордістю повідомляє про те, що “останніми днями на книжкових полицях магазинів з’явилася в продажі повість дрогобичанина Шульца, ажіотаж за якою частково відбувається і в нашому місті”. Редакція також зазначає, що “літературні кола столиці з нетерпінням чекали цієї праці, яка стала сенсацією сезону і одним із рідкісних явищ на літературній ниві. В особі цього дебютанта, але вже дозрілого автора постає польська література як репрезентація фантастичних і дивних закамарків людської душі” [29, 4]. Натомість пересічними читачами “республіки мрій” літературний дебют гімназійного вчителя був сприйнятий неоднозначно. За спогадами А. Хцюка, учня Шульца, на Дрогобич “як грім з ясного неба, впала вістка про книжку Шульца. Що, як? Що, хто? Той непоказний Шульц? І як? Цинамонові крамниці? Моя ж ти пані, чи він не того? (І кола на чолі...) [...] Одні насміхалися з Шульца, інші тільки дивувалися, а в гімназії вчителі почали обходити здалека” [4, 100].

Учням Шульца було мало відомо про його творчість, а дехто із них взагалі не здогадувався, що їх навчає видатний письменник. Учень гімназії ім. Ягелли А. Лібер розповідає: “Нам навіть не приходило на думку, що нас навчає великий митець. Про його творчість у середовищі гімназії ніхто нічого не розповідав, і ніхто з нас не помічав, що він займається літературою. Пам’ятаю, що про це лише одного разу згадував мій батько” [8, 79]. А. Шрайєр також констатує, що в Дрогобичі про Шульца ніхто ніколи так не згадував, як сьогодні. На його думку, в час Б. Шульца його твори могли читати тільки високоерудовані люди [8, 371]. На підтвердження читаності Шульца в міжвоєнному Дрогобичі можна навести слова Г. Юзефчука. У кімнаті-музеї Б. Шульца, де раніше розташовувалася гімназія ім. Ягелли, міститься як музейний експонат перше видання “Цинамонових крамниць” Шульца і “Фердидурке” В. Гомбровича. Книжки походять з бібліотек дрогобичан [17, 698].

Літературні досягнення гімназійного вчителя стали цілковитою несподіванкою для дрогобицького середовища, проте одночасно вони принесли шкільні почесті. У квітні 1936 р. Шульцові спеціальним декретом був наданий титул “професора” [32, 8], а у 1938 р. він досягнув ще вищого рангу серед дрогобицьких

учителів: “Шульц Бруно, професор, нагороджений золотим академічним лавром ПАЛ (Польської Академії Літератури)” [33, 24].

Одночасно з письменницькою працею Шульц не полишав і свої малярські спроби. У грудні 1935 р. Шульц взяв участь у виставці львівських художників, що було висвітлено на сторінках “Tygodnik Ilustrowany”. Автор публікації зауважує, що виставка зуміла об’єднати рівносильних митців трьох національностей: поляків, українців і євреїв; “звертають на себе увагу малюнки Шульца, з яких більшість є автентичними образами на склі” [21, 96]. Поруч із Б. Шульцом свої роботи представляли Фриц Клейман, Анджей Пронашко, Ярослава Музика. До слова, остання znana українська художниця, член Асоціації незалежних українських митців.

Бурхливу реакцію викликала епістолярія В. Гомбровича та Б. Шульца [31, 794]. Критик “Tygodnik Ilustrowany” засуджує ідею публікації листування на сторінках “Studio”, тобто починати письменницьку кар’єру з персональної епістолярії було невдалим заходом. Зміст листів, вважає автор відгуку, більше свідчить про акторські здібності Гомбровича і Шульца, аніж про літературні.

Першим, хто з великим ентузіазмом відгукнувся на літературні починання Бруно Шульца, був С. Віткевич. Зокрема, на шпальтах часопису “Pion” у розвідці “Літературна творчість Бруно Шульца” автор висловлює своє захоплення письменницькими спробами Шульца та публічно визнає за ним найвищий мистецький ранг [36]. На сторінках “Tygodnik Ilustrowany” розміщено інтерв’ю з Шульцом, де тексту передусє вступ Віткевича у вигляді інформаційного нарису. С. Віткевич говорить про дивовижний талант та індивідуальність автора, неймовірні враження від прочитання “Цинамонових крамниць”. Сам твір він називає явищем первородним, а Шульца новою зіркою першої величини [35, 322].

Серед відомих критиків “Цинамонових крамниць” був Еміль Брейтер, який стверджує, що Шульц створив власний позачасовий і позапросторовий світ. На шпальтах “Wiadomości Literackie” він пише: “Вміння перебільшення подробиць, надання їм нових кольорів і незвичайних можливостей є особливим видом деформації реальності” [6, 4]. Міхал Хмельовец [10] характеризує творчість Шульца в загальній категорії “фантастика”; Ігнаци Фік [11] наго-

лошує на різних визначеннях поняття часу залежно від галузі певної науки. Автор назвав Шульца найбільшим бунтівником проти часу.

Після публікації 1937 р. “Санаторію під Клепсидрою” Б. Шульц зіткнувся з другою хвилею рецензій. Першим рецензентом нового твору Шульца став його земляк, молодий літературний критик Артур Сандауер, який у повоєнні роки відіграв важливу роль у популяризації та інтерпретації творчості Шульца. На думку рецензента, друга збірка Шульцової прози поступається першій поетичною майстерністю. Рецензент вважає більш вдалою першу збірку, яка, на його думку, й була творчим дебютом письменника [30, 8 – 9].

Були і вкрай негативні відгуки на Шульцівську прозу авторства Казімежа Вика і Стефана Наперского. Критики не надавали письменству Шульца великої вартості. Своє бачення стосовно творів Шульца вони обґрунтовували тим, що його проза втікає від реальних суспільних і політичних проблем, закриваючись у автономному світі чистої літературності [37]. З прихильністю подав проблему Адам Кравчук у статті “Час у Бруно Шульца” [19]. Іншим реакціям критиків перешкодила війна.

Висновки. Формування іміджу Бруно Шульца як митця та письменника не було одномоментним явищем. Спочатку його ім’я прославили художні твори, що можна простежити на сторінках міжвоєнної преси. А з публікацією свого першого літературного твору Бруно Шульц став відомий галицькій публіці як письменник. Пересічний галицький читач не завжди сприймав його літературний доробок з розумінням, проте фахові літературні критики високо оцінювали письменницькі спроби Б. Шульца. Завдяки власному таланту та впливовим знайомствам Шульц зміг прославити свій край не лише як письменник, але і як художник та графік. Отже, підсумовуючи, можемо посперечатися з великим шульцологом Є. Фіцовським, що характеризує Шульца як “типового аутсайдера”. “Типовому аутсайдера”, мабуть, не вдалося б виставляти свої графічні роботи під час колективних і власних виставок не тільки у рідних краях, але й поза його межами, не вдалося б без відповідної кваліфікації стати вчителем гімназії та бути успішним педагогом (про що свідчать часті участі у конференціях учителів та відгуки учнів), налагодити зв’язки з найвизначнішими інтелектуалами Польщі, успішно публікувати результати свого

творчого доробку і, крім того, публікуватися на сторінках літературних часописів як критик.

Перспективним напрямом дослідження є аналіз становлення Б. Шульца як митця та письменника світового рівня.

Література

1. Шульц Б. Книга листів / Бруно Шульц ; уклад і підготував до друку Єжи Фіцовський ; пер. з польськ. Андрія Павлишина. – К. : Дух і Літера, 2012. – 360 с.

2. Мних Р. Дрогобичанин Бруно Шульц / Р. Мних. – Дрогобич : Коло, 2006. – 160 с.

3. Фіцовський Є. Регіони великої єреси та околиці. Бруно Шульц і його міфологія / Є. Фіцовський ; пер. з польської А. Павлишина. – К. : Дух і Літера, 2010. – 544 с.

4. Хцюк А. Атлантида: розповідь про Велике Князівство Балаку; Місяцева земля: Друга розповідь про Велике Князівство / А. Хцюк; пер. із пол. Н. Римської. – К. : Критика, 2011. – 544 с.

5. Bienenstock A. Z wystawy wiosennej. Prace graficzne Brunona Schulza / A. Bienenstock // Chwila (Lwów). – 1922. – Nr. 12 – 13. – S. 4.

6. Breiter E “Sanatorium pod Klepsydrą” Schulza / E. Breiter // Wiadomości Literackie. – 1938. – S. 4.

7. Breza T. Sobowtór zwykłej rzeczywistości / T. Breza // Kurier Poranny. – 1934. – Nr. 103 (dział “Na froncie literatury”). Przedruk w: Nelly. O kolegach i sobie. – Warszawa, 1970. – 440 s.

8. Budzyński W. Miasto Schulza / W. Budzyński. – Warszawa : Prószyński i S-ka, 2005. – 455 s.

9. Budzyński W. Uczniowie Schulza / W. Budzyński. – Warszawa : Państwowy Instytut Wydawniczy, 2011. – 248 s.

10. Chmielowiec M. Zdarzenia bezdomne / M. Chmielowiec // Kultura. – 1938. – Nr. 13. – S. 5.

11. Fik I. Dwadzieścia lat literatury polskiej (1918 – 1938) / I. Fik. – Kraków : Czytelnik, 1939. – 72 s.

12. Godziszewski W. “Opętany fascynacją awersji” do uczciwego języka / W. Godziszewski // Poradnik Językowy. – Z. 2. – 1935. – S. 34 – 36.

13. Grzymała-Siedlecki A. Etiudy planetnicze / A. Grzymała-Siedlecki // Kurier Warszawski. – 1934. – Nr. 11. – S. 4.

14. Hollender T. Sklepy cynamonowe / T. Hollender // Sygnały. – 1934. – Nr. 3. – S. 5.

15. Janowski J. Sen pełen zmor... / J. Janowski // Tygodnik Ilustrowany. – 1934. – Nr. 19. – S. 385.

16. Jarzębski J. Schulz / J. Jarzębski. – Wrocław, 1999. – 242 s.

17. Jozefczuk G. Bruno zmistyfikowany, Drohobycz zmanipulowany. Nowe perspektywy badan / G. Jozefczuk // Бруно Шульц як філософ і теоретик літератури : матеріали V Міжнар. Фестивалю Бруно Шульца в Дрогобичі / ред. В. Меньок. – Дрогобич : Коло, 2014. – С. 685 – 704.

18. Krassowska E. O twórczości Brunona Schulza / E. Krassowska // Sygnały. – 1935. – Nr. 51. – S. 3.

19. Krawczyk A. Czas u Bruno Schulza / A. Krawczyk // Nasz Wyraz. – 1939. – Nr. 5/6. – S. 6.

20. Kronika truskawiecka. Z wystawy Schulca i Kahanego // Głos Drohobycko-Boryslawsko-Samborsko-Stryjski : bezpartyjny tygodnik informacyjny. – Drohobycz, 1930. – № 22. – S. 6.

21. Kuryluk K. Życie kulturalne we Lwowie / K. Kuryluk // Tygodnik Illustrowany. – Nr. 5. – 1936. – S. 96.

22. Lauterbach A. Talent w ukryciu: O grafikach Brunona Schulza / A. Lauterbach // Chwila (Lwów). – 1929. – Nr. 37 – 40. – S. 3.

23. Łazorak B. Wpływy brat Izidor (Baruch, Izrael) Schulz / B. Łazorak // Schulz/Forum 3. – Gdańsk : Fundacja Terytoria Książki, 2014. – S. 89 – 104.

24. Niesiołowska-Rothertowa Z. Sklepy cynamonowe / Z. Niesiołowska-Rothertowa // Kobieta Współczesna. – 1934. – Nr. 5. – S. 83.

25. Niezwykła impresja artystyczna w Truskawcu // Głos Drohobycko-Boryslawsko-Samborsko-Stryjski : tygodnik bezpartyjny. – Drohobycz, 1930. – № 15. – S. 5.

26. Od redekcyj! // Głos Drohobycko-Boryslawski : tygodnik bezpartyjny. – Drohobycz, 1933. – № 23. – S. 1.

27. Piwiński L. Sklepy cynamonowe / L. Piwiński // Wiadomości Literackie. – 1934. – Nr. 6. – S. 3.

28. Piwiński L. Sklepy cynamonowe / L. Piwiński // Rocznik Literacki. – 1933/1934. – S. 106 – 107.

29. Rodak nasz wśród czołowych pisarzy polskich // Głos Drohobycko-Boryslawski : tygodnik bezpartyjny. – Drohobycz, 1933. – № 23. – S. 4.

30. Sandauer A. Nowa książka Schulza / A. Sandauer // Nowy Dziennik. – 1937. – Nr. 298. – S. 8 – 9.

31. Skiwski J. Łańcuch szczęścia / J. Skiwski // Tygodnik Illustrowany. – 1936. – Nr. 42. – S. 794.

32. Sprawozdanie dyrekcji Państwowego Gimnazjum im. Króla Władysława Jagiełły w Drohobyczu za rok szkolny 1935/1936. – Drohobycz, 1936. – 71 s.

33. Sprawozdanie dyrekcji Państwowego Gimnazjum im. Króla Władysława Jagiełły w Drohobyczu za rok szkolny 1938/1939. – Drohobycz, 1939. – 97 s.

34. Sz. G. Dziwny poeta. Za kontuarem cynamonowych sklepów Bruno Schulza / Sz. G. // Głos Poranny. – R. VI. – Nr. 55 (25 lutego 1934). – S. 3.

35. Witkiewicz S. Wywiad z Brunonem Schulzem / S. Witkiewicz // Tygodnik Ilustrowany. – Nr. 17. – 1935. – S. 321 – 323.

36. Witkiewicz S. Twórczość literacka Brunona Schulza / S. Witkiewicz // Pion. – 1935. – Nr. 34, 35 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://brunoschulz.dybook.pl/czytelnia/69-tworczosc-literacka-brunona-schulza.html>

37. Wyka K., Napierski S. Dwugłos o Schulzu / K. Wyka, S. Napierski // Ateneum. – 1939. – Nr. 1. – S. 156 – 163.

Хомыч Леся. Бруно Шульц в публичном пространстве межвоенной Галичины: формирование имиджа художника и писателя. В статье проанализирован процесс формирования имиджа художника и писателя Бруно Шульца в публичном пространстве межвоенной Галичины. Сделан обзор первых выступлений Бруно Шульца перед галицкой публикой в качестве художника и литератора. Проанализированы отзывы в межвоенной дрогобычской прессе и рецензии критиков на творческую наработку Б. Шульца.

Ключевые слова: экспозиция, рецензия, публичность, имидж.

Khomych Lesya. Bruno Schulz in public space of interwar Galicia: shaping the image of an artist and a writer. The article analyzes the process of the image forming of the artist and writer in the public space of interwar Galicia. The review of the first performances to Galician audience as an artist and a writer is done. The reviews in the interwar Drohobych press and critic's articles of the creative heritage of B. Schulz are analyzed.

Key words: exposition, review, publicity, image.